

CIRCULAR 7/2023, DE LA DIRECCIÓ GENERAL DE FUNCIO PÚBLICA, PER LA QUAL ES DICTEN INSTRUCCIONS PER A L'EXECUCIÓ DE LA SENTÈNCIA 852/2022, DE 29 DE JUNY, DEL TRIBUNAL SUPREM.

La Sentència núm. 852/2022, de 29 de juny, dictada pel Tribunal Suprem en el recurs de cassació 2594/2021, interposat per l'Ajuntament d'Aspe, anul·la l'article 7, apartat 4, a) 3r del Decret 42/2019, de 22 de març, del Consell, de regulació de les condicions de treball del personal funcionari de l'Administració de la Generalitat (Decret 42/2019) que preveu la concessió d'una reducció de jornada d'una hora diària sense disminució de retribucions a qui tinga al seu càrrec dos o més xiquetes o xiquets de 12 anys o menors

De conformitat amb el que s'estableix en els articles 72.2 i 107.2 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció contenciosa administrativa (LJCA), en el Diari Oficial de la Generalitat Valenciana (DOGV núm. 9633) de 6 de juliol de 2023, s'ha publicat “Certificació de la resolució del recurs contenciós administratiu (RCA/0002594/2021) Sentència de 29 de juny de 2022”, fent constar la part dispositiva d'aquesta sentència.

L'article 8.6 del Decret 42/2019 atribueix la competència per a la resolució d'aquestes reduccions de jornada als òrgans competents en matèria de personal de cada Conselleria o organisme. Així mateix, en aplicació de l'apartat 9 del referit article, quan el personal tinga dret a sol·licitar una reducció de jornada d'una hora diària sense deducció de retribucions, però sol·licite un nombre d'hores de reducció superior, serà aquesta Direcció General la que resolga totes dues reduccions.

L'article 72 de la LJCA, en el seu apartat 2, estableix que “L'anul·lació d'una disposició o acte produirà efectes per a totes les persones afectades. Les sentències fermes que anul·len una disposició general tindran efectes generals des del dia en què siga publicada la decisió i els preceptes anul·lats en el mateix diari oficial en què ho haja estat la disposició anul·lada. També es publicaran les sentències fermes que anul·len un acte administratiu que afecte una pluralitat indeterminada de persones.”

D'altra banda, l'article 73 de la LJCA determina que “Les sentències fermes que anul·len un precepte d'una disposició general no afectaran per si mateixes l'eficàcia de les sentències o actes administratius fermes que l'hagen aplicat abans que l'anul·lació assolira efectes generals, excepte en el cas que l'anul·lació del precepte

implique l'exclusió o la reducció de les sancions encara no executades completament.

La jurisprudència admet de forma reiterada la subsistència dels actes fermes. La STS de 12 de desembre de 2003 assenyala que és, *“en definitiva, doctrina d'aquesta Sala que encara que la declaració d'una disposició general, per ser de ple dret produïska efectes "ex tunc" i no "ex nunc", és a dir que els mateixos no es produeixen a partir de la declaració, sinó que es retrotrauen al moment mateix en què es va dictar la disposició declarada nul·la, aquesta eficàcia, per raons de seguretat jurídica i en garantia de les relacions establides es troba temperada per l'article 120 LPA [ara per l'article 73 LJCA], en el qual amb indubtable aplicabilitat tant en els supòsits de recurs administratiu com en els casos de recurs jurisdiccional, es disposa la subsistència dels actes fermes dictats en aplicació de la disposició general declarada nul·la, equiparant l'anul·lació a la derogació en què els efectes són "ex nunc" i no "ex tunc", si bé només respecte dels actes fermes, romanent quant als no fermes la possibilitat d'impugnar-los en funció de l'ordenament jurídic aplicable una vegada declarada nul·la la disposició general”*

Amb posterioritat, el Tribunal Suprem ha mantingut aquesta postura (STS 3a 645/2017, de 6 d'abril; SSTS 3a 1285/2016, de 2 de juny o STS 6/2017, de 16 de desembre), determinant que el fonament de la tutela de l'acte ferm és el principi de seguretat jurídica ex article 9.3 de la Constitució Espanyola, que s'imposa sobre el de legalitat inherent a l'eficàcia ex nunc de la nul·litat d'un reglament. Per tant, l'article 73 de la LJCA deixa a resguard de nul·litat els actes fermes i consentits dictats en aplicació de la disposició que haja sigut anul·lada (STS 3a de 12 de novembre de 2010).

La condició d'acte ferm ve així a protegir les relacions jurídiques d'aquelles decisions a les quals ha donat lloc i que s'han consolidat, siguen favorables o de gravamen. La sentència que declara la nul·litat de la norma reglamentària desplega els seus efectes respecte de qualsevol acte posterior que tracte d'aplicar-la.

En conseqüència amb l'exposat, havent de donar compliment a la Sentència 852/2022 del Tribunal Suprem, i amb l'objectiu d'assegurar l'execució homogènia de la mateixa per part de tots els òrgans gestors de personal, de conformitat amb les competències que en matèria de funció pública atribueix a aquesta Direcció General l'article 11 del Decret 172/2020, de 30 d'octubre, del Consell, d'aprovació del

Reglament orgànic i funcional de la Conselleria de Justícia, Interior i Administració Pública, per aquesta Direcció General s'informa el següent:

1. A partir del dia 6 de juliol de 2023, dia en què la Sentència núm. 852/2022, de 29 de juny del Tribunal Suprem, assoleix efectes generals a conseqüència de la seua publicació en el DOGV, no podrà ser aplicat l'article 7, apartat 4 a) 3r del Decret 42/2019 que preveu la concessió d'una reducció de jornada d'una hora diària sense disminució de retribucions a qui tinga al seu càrrec dos o més xiquetes o xiquets de 12 anys o menors per haver sigut anul·lat per la referida Sentència.

2. De conformitat amb el que s'estableix en el citat article 73 de la LJCA, les reduccions d'una hora diària sense disminució de retribucions dictades amb anterioritat a la publicació de la Sentència 852/2022 amb fonament en l'article 7.4.a) 3r, tant pels òrgans competents en matèria de personal, com per aquesta Direcció General (art. 8, apartats 6 i 9 del Decret 42/2019), continuaran vigents.

3. Les resolucions que continuen vigents segons el que es disposa en l'apartat anterior, persistiran en els mateixos termes que van ser emeses, no podent ser objecte de cap modificació.

Qualsevol alteració de les circumstàncies que hi consten en la resolució, suposarà que es deixe sense efecte la mateixa i haja de dictar-se nova resolució de reducció de jornada en els termes previstos en la normativa vigent.

Tot això sense perjudici que pugan finalitzar la seua vigència a instàncies de la persona interessada o per qualsevol de les causes previstes en la normativa que les regula.